Tavaszi olvasópályázat

Várjuk már a tavaszt, a jó időt, így most két nyúlfarknyi mesét ajánlunk nektek elolvasásra, amihez az olvasópályázat kapcsolódik. Ha alsó tagozatos vagy és szeretsz olvasni, olvasd el a meséket és ha kedved tartja, oldd meg a feladatokat, majd juttasd el a könyvtárba. Ezt megteheted személyesen, email-ben vagy a postaládánkba dobva. Jó olvasást, kellemes időtöltést kívánunk!

Leadási határidő: **2022. április 22.**

A pályázó neve: ……...

Iskola, osztály: ……..…….

Elérhetőség (email, telefonszám): ……...…….

Zelk Zoltán

Párácska

Régen történt ez, nagyon régen, s olyan nagyon messze, hogy még a torony tetejéről se lehetett odalátni. Egy kis felhőcske született a hegy fölött, de olyan szép göndör felhőcske, hogy a nap és a hold egyszerre bújtak ki az égen, hogy láthassák a kis felhőt. A vihar is kézen fogta kis unokáit, a szellőket, így indult el velük meglátogatni Párácskát, a most született kis felhőt. Büszke is volt felhőpapa és felhőmama gyönyörű gyermekére, és gyakran mondogatta felhőpapa a szomszédainak: – Meglátjátok, mire megnő: zivatar lesz belőle!

- Az bizony, - mondogatták a felhőszomszédok—zivatar, de még országos eső is lehet.

Csak felhőmama búsult, mikor ezt a beszédet hallotta: õ azt szerette volna, hogy mindig ilyen kicsi maradjon a gyermeke. Sohase kiáltson haragos villámszavakat, ne veszekedjen mennydörögve a földdel, s ne verje le jégkavicsokkal a gyümölcsfák virágait. Amíg így aggódott felhőmama Párácska sorsa fölött, az egyre növekedett. Egy reggel odaállt szülei elé, és így szólt:

– Most már megnőttem, erős vagyok, engedjetek el világot látni.

Felhőpapa büszkén nézett Párácskára, s így válaszolt:

– Menj csak, fiam, vándorold be az eget, szórjál villámokat, mennydörögj haragosan, légy erős, büszke felhő.

Felhőmama így szólt:

– Menj, fiam, járd be az eget, szeresd az erdőket s a rét virágait, és szelíd légy, mint nénéd, a szivárvány.

Párácska egy-két esőcseppet könnyezett, elbúcsúzott szüleitől, repülni kezdett az égen. Mikor egy erdő fölé ért, hallotta, hogyan sóhajtoznak odalent az ágak:

– Ó, felhőcske, öntözz meg minket, mert halálra száradunk!

A kis felhőnek eszébe jutottak anyja szavai, s megöntözte a tikkadt lombokat. Aztán továbbvándorolt, s egy rét fölé ért. Amikor meglátták az elsárgult fűszálak, mindnyájan könyörögni kezdtek:

– Ó, kedves felhőcske, ne hagyj szomjan halni minket!

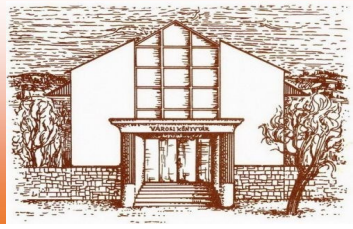

Lipták Gábor Városi Könyvtár

Balatonfüred,
Kossuth L. u. 35.

Telefon: 87/ 343—070

Párácska őket is megöntözte, és boldogan hallgatta, hogyan kortyolják a fűszálak az esőcseppeket. De akkor bizony már nagyon kicsi felhőcske volt, úgy megfogyott az erdő és a rét megöntözése után, hogy még szállni sem tudott volna, ha meg nem könyörül rajta a szél, és nem fogja erős karjai közé. Alkonyodott már, mikor egy búzatábla fölé ért, ahol a gazda éppen szomorúan leste az eget. Mikor a kis felhőt meglátta, örömmel felkiáltott:

– Ó, drága felhőcske, vidítsd fel az én kalászaimat, mert ha elszáradnak, nem süthetek kenyeret a gyermekeimnek!

A kis felhő rögtön esővé változott, s a szomjas kalászok boldogan hajladoztak az esőben. A szél pedig hiába kereste kis barátját, mert az már eltűnt az égről, hogy tovább éljen falevélben, fűszálban, margarétában, búzában, kenyérben.

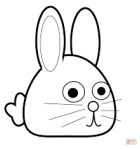

Tavaszi mese

Szellőcske a tengeren túlról jött; együtt szállt a felhőkkel. A hosszú úton barátságot is kötöttek egymással, és sok mindenről elbeszélgettek.

– Én megöntözöm a göröngyös földet – mondta a felhő. – Várnak is már az emberek.
– Hát még engem! – dicsekedett a kis Szellőcske. – Nagy öröm az én érkezésem. Mert én üzenetet hozok a fecskéktől meg a gólyáktól!
Így beszélgetve röpködték át a hegyeket, völgyeket. Amikor az első faluhoz értek, elbúcsúztak egymástól.

– Ki-ki a maga dolgára – mondta a felhő méltóságosan, s már suhant is a mezők felé.
– Sok szerencsét! – kiáltott utána Szellőcske.
Amint egyedül maradt, elgondolkozott: kihez is menjen előbb? Az ereszaljához vagy a kéményhez? Mert a gólya is, a fecske is megígértette vele, hogy az ő otthonát keresi fel előbb. Míg így töprengett, egyszerre csak egy kéményt vett észre.
– Ha már itt vagyok a kéménynél – gondolta magában –, hozzá megyek előbb.
Oda is szállt tüstént. Szép jó reggelt kívánt, s elmesélte, milyen messziről jött, s hogy üzenetet hozott a gólyától. Elbúslakodott a kémény.
– Jaj, ne szomoríts, nem tudod, milyen beteg vagyok, alig állok a lábamon. Nemsokára lebontanak, s a gólya hiába keres engem.

Olyan szomorú volt, hogy Szellőcskének kellett vigasztalnia:
– Ne búsulj, majd én elmesélem a gólyának, milyen jó szívvel vagy hozzá.
Föl is vidult a kémény, mert hirtelen eszébe jutott valami:
– Van a gazdámnak egy nagy kertje a falu végén, van abban egy óriási szénakazal. Mondd meg a gólyának, telepedjen oda. És gondoljon néha rám is – tette hozzá sóhajtva.
Szellőcske megsimogatta a kéményt és továbbrepült. Egy kopott kis ereszaljánál megállt. – Ez lesz az – gondolta –, a fecske úgy magyarázta, hogy előtte egy diófa, mögötte egy eperfa.
Odaköszönt hát az ereszaljának.
– Honnan jössz, Szellőcske? – kérdezte az tőle.
– Találd ki.
– Tán valami örömhírt hozol, hogy olyan víg vagy?
– Azt én!
– Bajosan hozhatsz már nekem örömhírt. Öreg vagyok és beteg, nemsokára összedűlök.
– Pedig a fecske üzent néked. Azt üzeni, hogy útban van hazafelé, s alig várja, hogy láthasson téged.
Szomorú lett erre az ereszalja.
– Nem érem én már azt meg – sóhajtotta. – De várj csak! Átszólok a testvéremnek, az sokkal fiatalabb nálam, s mindig azon búsul, hogy sose volt még fecskelakója. Ott aztán olyan szállása lesz, hogy csak no!

Úgy is lett. A szomszédban egy szép kis új ház fehérlett ki az udvarból, frissen volt meszelve, s az ablakdeszka meg az ereszalja szép zöldre festve.
– Akarsz-e fecskelakókat? – kiáltott át az öreg ereszalja.
– Hogyne akarnék! – örvendezett a fiatal, és vele örült a kerítés melletti bodzabokor is.
– Jönnek a fecskék, jönnek a fecskék… – susogta vékony kis gallyaival boldogan.
Nem volt már szomorú az öreg ereszalja sem. Örült ő is, hogy a szomszédból áthallatszik majd a fecske csicsergése, s mégsem lesz olyan elhagyott öregségében. De örült a diófa s az eperfa is, hogy mégiscsak fecske hintázik az ágaikon.
– Látod, Szellőcske – mondta most az öreg ereszalja –, nem hiába hoztál hát üzenetet. Menj a fecske elé, s mondd meg neki: siessen, hozza magával a tavaszt és a napsugarat, mindnyájan tárt karokkal várjuk.

Szellőcske megsimogatta az öreg eresz-alját, megsimogatta a fákat is, aztán nekilendült a levegőnek. Meg se állt, amíg a fecskével nem találkozott, s aztán együtt szállt véle hazafelé.
Vidámabb lett az élet mindenütt, örültek kertek és ligetek, s többet mosolyogtak az emberek is.

1. Ki írta a meséket? …….……..

Hol született?.....

Mi volt a születéskori neve? …….……..

Keress három olyan mese– vagy gyermekverscímet, amit ez az író írt! ……

……(6 pont)

2. Párácska

Ki volt Párácska? ……

Hol született? ……..

……...(1 + 3 pont)

3. Ki mondta, kinek mondta? (12 pont)

– Meglátjátok, mire megnő: zivatar lesz belőle! - ……...……..

- Járd be az eget, szeresd az erdőket s a rét virágait, és szelíd légy, - …….....

– Most már megnőttem, erős vagyok, engedjetek el világot látni.—…….……..

- Az bizony, zivatar, de még országos eső is lehet.—……

- Öntözz meg minket, mert halálra száradunk! - ……..…….

- Ne hagyj szomjan halni minket! - ……..

4. A kérdésekre adott válaszokat írd be a sorokba, majd olvasd össze a színes négyzetekben lévő betűket. Írd a vonalra a megfejtést: …….. Kik ők? …… (9 pont)

Párácska nénje

Apja szerint Párácska is ez lesz mire megnő

Hogyan bújt elő a Nap és a Hold, mikor a kicsi felhő megszületett?

Kik voltak a legbüszkébbek a kisfelhőre, Párácskára?

Párácska barátja, aki egyszer hiába kereste

Ilyennek érezte magát Párácska, mikor útnak indult

A felhő tovább él falevélben, fűszálban, margarétában, búzában, …

						vány
						RRE
					SZÜ	LŐK
				N	E	K
						BEN

5. Rakd sorba az eseményeket! Írd a szám mellé a betűjelét! 1. __ 2. __ 3. __ 4. __ 5. __ 6. __ 7. __

A. Párácska megöntözte a búzatáblát

B. Egy kicsi, szelíd és göndör felhőcske született.

C. Az erdő fái felfrissültek az esőtől.

D. A kis felhő már nagyon erősnek érezte magát.

E. Szülei jótanácsokkal látták el indulás előtt.

F. Vizet permetezett a kiszáradt mezőre.

G. Felhőszomszédok és Vihar is babalátogatóba ment.

(7 pont)

Tavaszi mese

6. sorold fel a mesében szereplő növényeket és állatokat! (5 pont) ……

……

7. Igaz vagy hamis? Írj I vagy H betűt a mondat végére! (5 pont)

A. Az emberek már nagyon várták a felhőt, hogy eltakarva a napot, árnyékot vessen a földre. — …....

B. A kémény szomorú volt, hogy nem költözhet már rá a gólya, még akkor is sírdogált, amikor elröppent a szel lőcske. — …....

C. Szellőcske elmesélte az ereszaljnak, milyen messziről érkezett. — …....

D. A szomszédos új kis ház fecskelakókra vágyott. — …....

E. A fecske meghozta a tavaszt, amitől mindenki vidámabb lett. — …....

8. Vízszintesen, a sorokban találsz három szereplőt, a nevüket húzd ki a betűhálóból, majd a megmaradt betűkből függőleges irányban az alábbi Zelk Zoltán által írt versrészlet folytatását olvashatod össze. Ha sikerült, írd is le! (10 pont)

H	Á	A	M	A	I	S	S
Í	R	K	Á	V	T	Z	O
R	K	E	R	A	T	N	K
T	A	L	A	S	L	E	Á
M	Ú	K	É	M	É	N	Y
A	T	T	T	Z	E	M	RA
D	R	H	Á	Z	I	K	Ó
E	R	E	S	Z	A	L	J

Szedd a szárnyad szaporán

vidd a ……

……

……

9. Válaszolj a kérdésekre! (5 pont)

Honnan jött a szellőcske? ……

Kiket simogatott meg a szellőcske? Sorban írd le őket!.....

……..

Hol állt a bodzabokor? ……..

10. Párosítsd a mesében szereplő főnevekhez a jelzőiket, vagyis a jobb oldali oszlop szavainak keresd ki a bal oldali oszlopból a párját! (7 pont) A—…… B—…… C—…… D—…… E—…… F—…… G—……

A. hosszú	1. szénakazal
B. göröngyös	2. út
C. beteg	3. föld
D. óriási	4. bodzabokor gallya
E. mosolygósabb	5. ereszalj
F. kopott	6. kémény
G. vékony	7. emberek

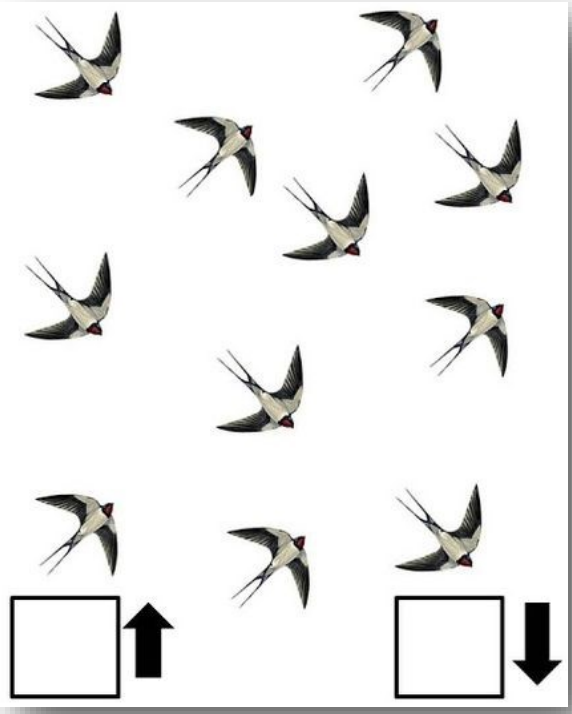

11. A jobb oldali képen villás farkú fecskék repdesnek. Írd a négyzetekbe, mennyi repül felfelé és mennyi lefelé! Melyik több? Tedd ki a jelet! Összesen hány madár számolható meg? ……..…

Hol töltik a telet a fecskék? ……..…*(5 pont)*

12. Készíts illusztrációt a történethez vagy tavaszi képeslapot! (5 pont)